

ВЕЧЕРНИЕ ВВ ВЕСТИ

30(3125),
31 июля – 6 августа 2017 г.

В інтерв'ю відомому журналістові Дмитру Гордону лідер «Батьківщини» Юлія Тимошенко розповіла, чому Петро Порошенко хоче спровадити її до в'язниці, чому президент боїться свого народу, яка національна мета України та як припинити війну на Донбасі.

» Сьогодні вас знову начебто збираються посадити до в'язниці за газові угоди з Росією...

— Хлопці злякалися. Нещодавно були масштабні вибори в об'єднаних територіальних громадах. У грудні, наприклад, в них взяли участь більше як півмільйона людей. І ми отримали 31%, з дуже значним відривом від інших політичних партій. Саме в цей час президент України Петро Порошенко дав команду своїм силовикам і судам знову посадити мене за ґрати. Я була в Харкові, і мені сказали, що напередодні туди приїжджав президент, таємно відвідав Качанівську колонію і запитав: чи все в них готово?

Якось, коли я спілкувалася у соцмережах, одна людина написала, що кожен український президент має три мрії: вкрати в країні мільярд, побудувати своє «Межигір'я» і посадити Тимошенко. Я б хотіла, щоб Петро Олександрович просто подивився на досвід Януковича. Це абсолютно невдячна справа.

» Що насправді сталося з газовими контрактами з Росією?

— Знаєте, що мене боляче ранило? Те, що іноді навіть наші прихильники, бажаючи щось пояснити, кажуть: «Тоді було дуже холодно, Європі відключили газ, вона, як і Україна, замерзла. У Тимошенко не було іншого виходу, крім як підписати такий капосний контракт». Ось як треба було промити людям мізки, щоб навіть наші прихильники так думали! Та хоч би півсвіту замерзло, я б ніколи в житті не підписала поганий для України контракт.

» Тобто він хороший?

— Нормальний типовий на той момент контракт для усіх країн Євросоюзу і Європейського континенту, які споживали російський газ. І у Януковича не було нічого, щоб посадити мене за ґрати. Ні-чо-го.

Щоб чітко зрозуміти, хороший це був контракт чи поганий, візьміть платіжку 2009 року, подивіться в неї — ціна на газ становила \$62 за тисячу кубометрів. А сьогодні у Петра Олександровича — класний контракт. І ціна за тисячу кубометрів — \$285. То кого потрібно посадити?

» Ви двічі були прем'єр-міністром України, кандидатом у президенти. В дитинстві ви мріяли стати політиком?

— Діти хочуть бути льотчиками, лікарями, але вони точно не мріють бути асенізаторами, тим більше політичними. Я мріяла, щоб мама проводила зі мною більше часу, тому що вона практично не була вдома і цілодобово, безперервно працювала, забезпечуючи нашу сім'ю. Я мріяла, щоб швидше закінчилися іспити, але точно не про політику.

(Закінчення
на стор. 2)

Фото Олександра ПРОКОПЕНКА

ЮЛІЯ ТИМОШЕНКО: «УКРАЇНА МАЄ ШАНС БУДУВАТИ СВОЄ ЖИТТЯ З ЧИСТОГО АРКУША»

ВСЕУКРАИНСКАЯ ОБЩЕСТВЕННО-ПОЛИТИЧЕСКАЯ ГАЗЕТА

НАШ АДРЕС В ИНТЕРНЕТЕ: GAZETA.VV.COM

Рекомендованная цена
2 грн 30 коп.

(Закінчення.
Початок на стор. 1)

Але важливо те, що зараз хвилює усе суспільство: в чому полягає наша національна мрія? І чи є вона взагалі? Я б сказала, що мрійників було досить, але я б воліла говорити про національну мету...

» ...про національну ідею...

— Саме про мету. Тому що це матеріалізація ідеї, втілення її у життя. Україна в XXI столітті має шанс і унікальне право будувати своє життя з чистого аркуша. Це величезне щастя: врахувати всі помилки, всі позитивні світові досягнення і побудувати суспільства і створити країну з новітніми, прогресивними, сильними суспільними відносинами. З демонополізацією політикуму, зі справжньою інтеграцією громадянського суспільства в управління країною. Це масове співробітництво є нині глобальним трендом. Національна мета й ідея України полягає у тому, щоб в XXI столітті подарувати і собі, і світові такі суспільні відносини, які можуть стати основою реформації, перетворення усього світу в гармонійну систему співіснування.

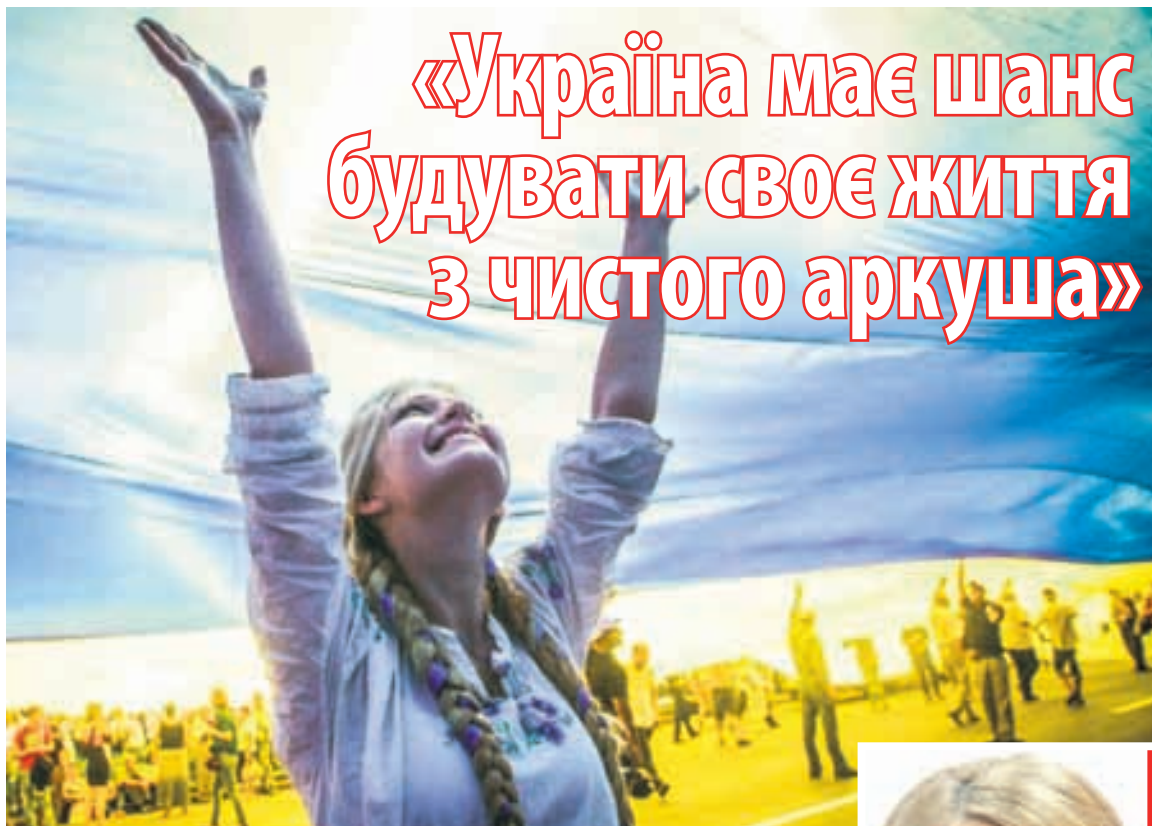
» Я згадую Помаранчеву революцію. У 2005 році, на День Незалежності, Віктор Андрійович сказав, що ваш уряд найкращий за весь час існування суверенної України, але у вересні вас зняли. Що це було?

— Я тоді сказала, що готова прати білизну і мити підлогу в штабі Ющенка, аби лише побудувати сильну європейську країну. Я повністю присвятила себе цій справі. Зараз я уже знаю, що сталося потім, але якщо ви мене запитаєте, чи вчинила б я так само ще раз, то так, вчинила б. Тому що ми не знаємо, що буде завтра, післязавтра і ще через кілька днів. Роби, що повинен, — і хай буде, що буде.

Але нашим мріям іноді не суджено стати реальністю. Для мене надії згасли, коли на інавгурацію мого президента Віктора Ющенка його сім'ю з Америки доправили літаком найбагатшого олігарха України — Фірташа. Ніби ніж у серці тричі повернули. Я рідко плачу, але я плакала, коли Віктор Андрійович, президент, про якого ми всі мріяли, вносив кандидатуру Януковича на посаду прем'єр-міністра в пост-помаранчевій країні.

Та я згадала, що добро має бути з кулаками, і подумала, що не можна опускати руки і дивитися на все це як на поразку. Тому почалася виснажлива боротьба.

Після Помаранчевої революції з небуття була повернута кланова система, якій дали нове життя і друге дихання. І вони розправили крила і зрозуміли, що народ, який стояв на Майдані, абсолютно не впливає на їхню долю. На неї впливає лише одна людина — новий президент України, який, клацнувши пальцями, може зробити їхні життя щасливими і прекрасними. І коли ми побачили книгу «чор-

«Україна має шанс будувати своє життя з чистого аркуша»

Юлія ТИМОШЕНКО:

«У НАС УЖЕ БУЛИ ПРЕЗИДЕНТИ, ЯКІ ШУКАЛИ ТЕХНОЛОГІЇ, СКЛАДАЛИ ПАСЬЯНСИ, ЩОБ ЗАЛИШИТИСЯ ДОВІЧНО НА ЦІЙ ПОСАДІ. Я ДУМАЮ, ЩО НІ ЧАС, НІ НАРОД, НІ СВІТ НЕ ДАДУТЬ ЇМ ТАК ПАПЛЮЖИТИ УКРАЇНУ»

ної бухгалтерії» Партії регіонів, коли дізналися, скільки грошей заплатали дітям «Нашої України» за фальсифікацію виборів у 2010 році, все остаточно стало зрозуміло.

» Мені говорили, що коли ви вже під час другого терміну на посаді прем'єр-міністра дзвонили президентові Ющенку, він міг не підняти слухавки. Це так?

— На жаль, так. Мій телефон прем'єр-міністра був відключений. Тому що в РНБО був створений другий, паралельний уряд, і всі рішення приймалися уже в зовсім іншому колі та з іншими людьми. До речі, всі міністри, крім двох, були людьми Віктора Андрійовича. Всі значущі постанови, здатні реально змінити ситуацію в країні, цей другий «уряд» просто ветував. Це була глибока опозиція до влади, яку уособлює прем'єр-міністр України.

» Генерал Москаль сказав мені, що нібито саме Ющенко просив Януковича посадити вас за ґрати.

— Навіть якщо це й правда, я не хочу в це вірити. Я розумію, чому Янукович це зробив. Він твердо знав, що Віктор Андрійович став на його бік. Тому що за

три дні до другого туру виборів 2010 року було змінено закон про вибори президента, причому голосами фракції президента України Ющенка. Було повернуто всі схеми фальсифікацій, які існували до Помаранчевої революції: «каруселі», голосування за відривними талонами і вдома. Я вважаю, що відсотків 30 голосів за Януковича були просто дописані та вкинуті. Але історія не має зворотного ходу, ми не можемо зараз виправити ті помилки. Однак висновки повинні робити повсякчас.

» Обидві революції — і Помаранчева, і Гідності — програні. Чому?

— Перша причина — великі гроші. Друга — промивка свідомості людей. Ми, українці, не можемо вкотре бути абсолютно неувважними до маніпуляцій нашою свідомістю. Ми не маємо права знову слухати «протівсіхів» або тези, що в політиці всі однакові. Якщо це так, то чому одних садять у крісло міністра економіки, як Петра Порошенка в останньому уряді Януковича перед Революцією Гідності, а інших — до в'язниці?!

Є ще технологія, яка називається «нові обличчя», коли клани

дістають kota з мішка і показують його суспільству. А люди голосують, не знаючи, що це за істота перед ними. Як, наприклад, Вовк, який колись керував Липецькою фабрикою президента, а нині став «новим обличчям» і очолює Національну комісію регулювання електроенергетики. Тарифи тепер зросли вдесятеро, тому що це бізнес Петра Порошенка.

» Ви вже простили Віктору Андрійовичу чи ні?

— Колись Махатма Ганді сказав, що ознака сили — здатність прощати. Але Віктора Андрійовича повинна пробачити українська нація. За те, що народив Янукович після того, як Ющенко власними руками реанімував його і поставив на чолі держави. Тепер у нас війна і розруха. Згідно зі світовими рейтингами, ми на третьому місці за рівнем нещастя і зuboжіння народу і на першому — за рівнем корупції з-поміж усіх європейських країн. Ось результати подвійних стандартів і абсолютно безвідповідального ставлення до своєї місії у цьому світі.

» Про Віктора Януковича ви згадуєте сьогодні?

— Згадую, бо Петро Порошенко мені дуже його нагадує. Ми

борилися за інтелектуальну, європейську, демократичну владу, яка розмовляє англійською мовою, а тепер, я бачу, працюють ті самі «чорні» схеми, але інтелектуально, вишукано, більш глибоко, і обслуговуються англійською. То краще нехай українською говорять, але будуть іншими людьми...

» Петро Олександрович Порошенко як президент часто зустрічається з вами як з лідером фракції?

— Ми дуже давно не бачилися, комунікацій немає жодних. Тому що вже давно стало ясно й очевидно, що робить президент у нашій країні. Ніяк не можу забути, як Порошенко приїхав до Одеси, і площу, де він виступав, обнесли парканом! Аквапангів опускають до акул у металевих сітках — так і президент спускається до народу через решітки й паркани. Це вирок. Я, безумовно, бажаю, щоб президент втілював у життя те, що обіцяв. Але мені здається, що все-таки він залишився главою корпорації «Рошен». Для нього заробити гроші значно важливіше, ніж дивитися чесно в очі своїм громадянам.

» В Україні як ніде задіяна політична зрада. Багатьом ви дали путівку у велику політику. Чим ви можете пояснити публічну агресію проти вас того ж Ляшка та інших ваших вихованців?

— Людині завжди потрібно давати шанс. Кордон між добром і злом пролягає не між державами, народами, політичними силами, і навіть не між людьми, а по серцю і душі кожної людини. Я живу за цим принципом і вірю у нього. Коли ми збирали команду (а наші ідеї чіткі, розумні й, на мій погляд, абсолютно світлі), ми дали людям шанс бути разом з нами. Ми дали їм право змінитися, працювати чесно і морально. Але влада, гроші, амбіції іноді творять чорну справу.

» Як зупинити війну на Донбасі?

— Не заробляти мільярди на війні! І не використовувати її для збереження своєї влади. Поки ця прогнила верхівка не піде в небуття — війна не закінчиться. Вони годуються на війні!

Три роки в нас була АТО, і раптом заговорили, що все-таки — це війна, що потрібно запровадити воєнний стан на окупованих і прилеглих територіях. А чому раніше цього не робили? Тому що вони знають: у президента рівень абсолютної довіри — 3%, у парламенту — 1%, в уряді — 2%. І вони розуміють, що до осені крісла під ними захитаються так, що, швидше за все, і голови впадуть. Зараз вони хочуть використовувати воєнний стан, щоб взагалі не проводити вибори в Україні.

Але в нас уже були президенти, які шукали технології, склали пасьянси, щоб залишитися довічно на цій посаді. Я думаю, що ні час, ні народ, ні світ не дадуть їм так паплюжити Україну.

Повну текстову версію інтерв'ю на «112 каналі» читайте на сайті gordonua.com

Ужесточение санкций США по отношению к России, Ирану и Северной Корее с кошмарного для Кремля сна превращается в реальность. На прошлой неделе за обновленный пакет ограничительных мер проголосовало абсолютное большинство в Палате представителей, а спустя несколько дней, 27 июля, — большинство сенаторов в Верхней палате Конгресса США. За Трампом дело, судя по всему, тоже не станет. И это уже не просто сигнал поддержки для Украины, а фактически новая страница в истории сопротивления российской агрессии.

БЕЗУСЛОВНЫЙ РЕФЛЕКС

Принятие Конгрессом США законопроекта №3364 «Противодействие противникам Америки посредством закона о санкциях» подействовало на Путина, как красная тряпка на быка. Он назвал введение санкций «действиями с особым цинизмом», нахально вспомнив и о международном праве, и о нормах ВТО, которыми Россия под его руководством, мягко говоря, пренебрегает.

«Мы, как вы знаете, ведем себя очень сдержанно, терпеливо, но в какой-то момент нам придется отвечать. Невозможно бесконечно терпеть какое-то хамство в отношении нашей страны», — вещал российский президент.

Такие заявления Путина свидетельствуют о том, что все его заверения, мол, санкциями РФ не испугаешь, — не более чем бравада. В этот раз Штаты замахнулись на наиболее прибыльную и оттого столь доро-

гесс может преодолеть вето президента, и закон вступит в силу, даже если Трамп с ним не согласен.

К слову, законопроект предусматривает, что главе Белого дома без согласия Конгресса будет запрещено смягчать санкции.

ИНТЕРЕС ЕС

Однако не только Россия бурно отреагировала на решение о расширении санкций. Ответными мерами Штатам угрожал и председатель Еврокомиссии Жан-Клод Юнкер.

«Американский закон может непреднамеренно в одностороннем порядке оказать влияние на интересы ЕС в сфере энергетической безопасности. Поэтому Еврокомиссия приняла сегодня решение о готовности соответствующим образом отреагировать в течение нескольких дней, если наши опасения не будут учтены достаточным образом», — заявил он.

САНКЦИОННЫЙ ВИТОК

И весь этот шум в благородном семействе — из-за пункта о «Северном потоке 2» в американском законопроекте. В документе четко указано, что под санкции сей проект подпадает «из-за его вредного влияния на энергетическую безопасность ЕС, развитие газового рынка в Центральной и Восточной Европе, а также энергореформы в Украине».

В «Северном потоке 2» участвуют энергетические компании Германии, Австрии, Франции и Нидерландов, так что

территориальной целостности страны, никогда не признавать незаконную аннексию Крыма или «отделение какой-либо части территории Украины с использованием военной силы».

Безусловно, пакет ограничительных мер ударит по «Северному потоку 2», и его судьба какое-то время будет покрыта мраком. Впрочем, некоторые эксперты допускают, что европейцы в конце концов найдут лазейку для обхода санкций. Что же перевесит на чаше весов европейских ценностей — дешевый российский газ или обязательства перед Украиной?

но и на расширение, модернизацию или ремонт трубопроводов.

Политолог Петр Олещук считает новый санкционный законопроект США наиболее важным документом в мире за последние годы.

«Он исключает даже теоретическую возможность легализации результатов захватнической политики путинской России. Если закон заработает, то США, а значит, и большая часть мира, никогда не признают аннексии Крыма. Политика России добиться этого любым способом — путем влияния на выборы, подкупа западных политиков — терпит полное фиаско», — сообщил он в «Фейсбуке».

Также документ переводит украинский вопрос в несколько плоскость.

«Вот почему в ЕС так критикуют санкции, ведь они касаются реальных вопросов и реальных интересов, а не видимости. В ЕС планировали «бороться за суверенитет Украины» на словах не одно десятилетие, сотрудничая с Россией в ключевых сферах. Это было бы просто и удобно. Теперь «украинская проблема» становится и европейской проблемой. Значит, им придется заняться ею серьезно, а не просто «выражать озабоченность», — уточнил эксперт.

Кроме того, по словам Петра Олещука, вокруг России создается «зона отчуждения», а сам режим Путина приравнивают к одиозным режимам мира. Таким образом, у западных политиков станет существенно меньше возможностей торговаться с Россией, пытаясь вести политику «ты мне — я тебе».

И хоть законопроект о расширении санкций, когда его подпишет Трамп, в одностороннем режиме, он заложит новое направление, которое не может не повлиять на ход истории.

СТРАНА-ТЕРРОРИСТ

Пакет санкций, хоть он касается также Ирана и Северной Кореи, называют антироссийским. России посвящена отдельная увесистая глава в документе, которая называется «Санкции в отношении Российской Федерации и борьбы с терроризмом и незаконным финансированием». То есть страну-агрессора теперь фактически признали страной-террористом.

Санкции, которые были введены ранее против РФ, остаются, но к ним добавляются новые элементы, предусматривающие возможность введения ограничительных мер против металлургических, горнодобывающих и железнодорожных предприятий РФ.

Прописана также реакция на полюбившиеся Кремлю инструменты гибридной войны — кибератаки и медиавойны.

Энергетическая независимость Украины является, согласно документу, приоритетом США, на ее достижение направят 30 млн долларов.

Но особенно важно, что Штаты обязались поддерживать Украину в восстановлении

«СЕВЕРНЫЙ ПОТОК 2», КАК ЗАПИСАНО В ПРИНЯТОМ КОНГРЕССОМ США ДОКУМЕНТЕ, ОКАЗЫВАЕТ ВРЕДНОЕ ВЛИЯНИЕ НА «ЭНЕРГЕТИЧЕСКУЮ БЕЗОПАСНОСТЬ ЕС, РАЗВИТИЕ ГАЗОВОГО РЫНКА В ЦЕНТРАЛЬНОЙ И ВОСТОЧНОЙ ЕВРОПЕ, А ТАКЖЕ ЭНЕРГОРЕФОРМЫ В УКРАИНЕ»

гую мозоль — газотранспортную отрасль «необъятной». Путин прекрасно понимает, что новый пакет санкций еще больше истощит и без того дырявый российский бюджет.

Впрочем, на крайние меры с применением ядерного оружия против США он не пойдет — хозяин Кремля не самоубийца. Поэтому ему остается надеяться на двойственность позиции Трампа.

Примечательно, что решение о введении ответных мер РФ откладывается до 1 сентября, в то время как Трамп должен подписать либо не подписать документ через 10 рабочих дней после принятия его Конгрессом. И хоть в Белом доме говорят, что президент США сможет ветоировать документ, но при этом уточняют: с целью еще больше ужесточения санкций.

Подписание или неподписание законопроекта является тестом для американского президента, которого неоднократно пытались уличить в связях с Россией. Впрочем, вряд ли Трамп откажется от своей политической карьеры в пользу коллеги из Кремля. Ведь Кон-

недовольство санкциями США выразил и МИД Франции. Но больше всего разнервничалась Германия. Правда, в этот раз госпожа канцлер решила промолчать. Однако ее рупором выступила министр экономики страны Бригитт Зиприс. По ее словам, Соединенные Штаты не придерживаются общих с Европой принципов относительно штрафных мер против России. Мол, из-за несогласованности действий немецким компаниям в сфере энергетики будет нанесен значительный ущерб. Европейская промышленность не должна становиться предметом американских санкций, сказала министр. И в свою очередь не исключила обострения отношений между Вашингтоном и Берлином, если расширенный пакет против РФ вступит в силу.

недовольство этих государств вполне объяснимо — уж очень хочется по дешевке получать российский газ в обход Украины. Принятый Конгрессом документ ставит коммерсантов на место. Ведь санкции будут введены против лиц и компаний, которые продают, арендуют или предоставляют России товары, услуги, технологии или информацию, а также поддержку для строительства экспортных трубопроводов, если такие контракты имеют рыночную стоимость от 1 млн долларов.

Ограничительные меры грозят и компаниям, заключившим несколько контрактов, плата по которым суммарно за год составит от 5 млн долларов. Кроме того, под санкции попадут договоры не только на строи-

ШТАТЫ ДАННЫМ ДОКУМЕНТОМ ОБЯЗАЛИСЬ ПОДДЕРЖИВАТЬ УКРАИНУ В ВОССТАНОВЛЕНИИ ТЕРРИТОРИАЛЬНОЙ ЦЕЛОСТНОСТИ СТРАНЫ, НИКОГДА НЕ ПРИЗНАВАТЬ НЕЗАКОННУЮ АННЕКСИЮ КРЫМА ИЛИ «ОТДЕЛЕНИЕ КАКОЙ-ЛИБО ЧАСТИ ТЕРРИТОРИИ УКРАИНЫ С ИСПОЛЬЗОВАНИЕМ ВОЕННОЙ СИЛЫ»

Міністерство економічного розвитку та торгівлі (МЕРТ) оприлюднило розширений список державних підприємств, які підлягають приватизації у 2017–2020 роках. У переліку — 893 об'єкти. Проте експерти впевнені, що іноземні інвестори не прийдуть в Україну, тому найближчим часом тотального розпродажу підприємств чекати не слід. Але деякі «ласі шматочки» вже пригляділи для себе вітчизняні олігархи й представники фінансово-промислових груп.

НА БУДЬ-ЯКИЙ СМАК

Список підприємств, які можуть приватизувати, вражає різноманітністю. Здається, владу не цікавить жодна галузь, бо чим іще пояснити готовність продати з молотка все, що тільки можна? У списку — державні банки, обл-енерго, шахти, порти, відомчі санаторії та готелі, цирки й кіностудії, авіакомпанії, агрокомбінати, дослідні станції та господарства при наукових закладах, які займаються рослинництвом, виноградарством, племінною справою у тваринництві, рибництвом тощо.

Об'єктами продажу стали також заводи, серед яких легендарні «Арсенал», «Турбоатом» та Одеський припортовий, що, зокрема, виготовляє добрива.

Не дуже потрібні державі й деякі хлібокомбінати. Навіть центри захисту прав споживачів виступають «лотами», і це переконує в тому, що українці урядовців взагалі не цікавлять.

Екс-міністр економіки Віктор Суслів вважає, що наразі в Україні зовсім непридатна ситуація для реалізації плану масштабної приватизації державних підприємств.

«Перепонами для приходу іноземних інвестицій є війна, неідеальність судової системи, розгул корупції, неза-

Sale Ukraine

«Бо жоден інвестор, який себе шанує, не зважиться брати участь у приватизаційному конкурсі з купівлі якогось великого підприємства, якщо під результатами стоятиме підпис виконувача обов'язків. Відповідно, для проведення масштабної приватизації потрібно принаймні призначити керівника ФДМ», — констатував він у коментарі «ВВ».

ЯКЩО ЗІРКИ ЗАСВІЧУЮТЬ...

Приватизаційні списки держпідприємств з'явилися на сайті МЕРТ після того, як МВФ, відстрочивши Україні земельну реформу, назвав головними умовами для отримання четвертого траншу пенсійну реформу, конкретні результати в боротьбі з корупцією та прискорення приватизації.

Експерт ГО «Фонд суспільної безпеки» Юрій Гаврилечко впевнений, що МВФ тут ні до чого. А оприлюднення списків пов'язане з початком роботи над держбюджетом-2018, у якому в дохідній частині будуть прописані прибутки від майбутньої приватизації, що фігуруватимуть виключно на папері. Так сталося із Одеським припортовим, який 2017-го вже виставляли на продаж.

грн, або 0,9% запланованих доходів від продажу держмайна на цей рік. Планів щодо видатків на націоналізацію не було взагалі. Тобто реальний дефіцит держбюджету нині учетверо вищий, аніж планувався. Передусім через «Приватбанк», — констатував він у коментарі «ВВ».

А ось Олексій Куш пов'язує оприлюднення списку саме з вимогами МВФ і невдоволенням кредиторів докапіталізацією банків. Тому основний

Світовому банку тощо», — констатував експерт.

І якщо наразі «Ощадбанком» зацікавився ЄБРР, то ситуація із «Приватбанком» нагадує задачу з багатьма невідомими. Віктор Суслів нагадав, що, хоча цю установу занесли до приватизаційних списків, стосовно неї тривають судові процеси. Зокрема, попередні власники оскаржують законність її націоналізації.

«Коли банк є об'єктом судових суперечок, хто нава-

метал і теж мати з цього зиск», — констатував експерт.

Олексій Куш не виключає, що «ласі шматочки», які пригляділи для себе фінансово-промислові групи та їхні представники в політичному істеблішменті, навмисне замаскували у приватизаційному списку.

«Якби на продаж виставили лише ті лоти, які цікаві українським олігархам, це б кидалося в очі. А так у великому списку вони не виділяються. І

**ПЕРЕПОНАМИ ДЛЯ ПРИХОДУ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ
Є ВІЙНА, НЕІДЕАЛЬНІСТЬ СУДОВОЇ СИСТЕМИ,
РОЗГУЛ КОРУПЦІЇ, НЕЗАВЕРШЕНІ РЕФОРМИ,
НЕЗРОЗУМІЛА ПОЛІТИКА ЩОДО ЦІЛОЇ НИЗКИ
СТРАТЕГІЧНИХ НАПРЯМІВ. ТОМУ СПРАВЖНЬОЇ ЦІНИ
ЗА ВИСТАВЛЕНІ НА ПРОДАЖ ОБ'ЄКТИ НЕ БУДЕ**

акцент у приватизації наразі змістився саме на державні фінансові установи, куди спрямовуються значні ресурси з державної казни.

«У МВФ розуміють, що кредитувати державу, яка витрачає шалені гроші на докапіталізацію уже існуючих банків, є абсурдом. За таких умов ніхто не кредитуватиме. Саме

житься його купувати?» — додав він.

ДЛЯ ВНУТРІШНЬОГО КОРИСТУВАННЯ

Прихід в Україну іноземних інвестицій є поки що нездійсненою мрією. І хоча урядовці запевняють, що після ухвалення нового закону про приватизацію «процес піде», наразі, за словами Олексія Куша, відбувається пряма протилежне: основні гравці хочуть залишити наш ринок.

Тому Віктор Суслів схиляється до думки, що справжньою метою приватизаційної кампанії від уряду є продаж об'єктів державної власності в інтересах окремих олігархів та кланово-олігархічних груп, які придбають підприємства за дарма.

«У майбутньому, якщо ситуація стабілізується, вони зможуть їх вигідно перепродати. Таких прикладів в історії приватизації України було вдосталь. Дехто ж купує підприємства навіть із метою експорту металобрухту, бо об'єктами можна порізати на

за кілька місяців вони вже будуть у скарбничці українських активів олігархів», — підкреслив він.

На думку експерта, такими ласими шматками, внаслідок зрощення приватного бізнесу з державою, можуть бути обл-енерго, шахти та заводи, які легко зорієнтувати на виконання оборонних замовлень.

«В останніх зацікавлені олігархи, які мають представників у провладних політичних групах. Завдяки своїм лобістам вони можуть отримати держзамовлення і забезпечити собі безбідне існування на найближчі 3–4 роки», — пояснив Олексій Куш.

Також привабливими можуть бути підприємства, які розташовані в центральних районах міст. Такі об'єкти можна здавати в оренду. А якщо виникнуть труднощі, змінити ціллю призначення споруд або знести їх і на тому місці збудувати нові, «вкрай потрібні» торговельно-розважальні центри чи багатоповерхівки.

Антоніна МІРОШНИЧЕНКО

**НА СЕРЕДИНУ ЛИПНЯ 2017 РОКУ
ДЕРЖАВА ОТРИМАЛА ВІД ПРИВАТИЗАЦІЇ
ЛИШЕ 185,9 МЛН ГРН,
АБО 0,9% ЗАПЛАНОВАНИХ ДОХОДІВ
ВІД ПРОДАЖУ ДЕРЖМАЙНА
НА ПОТОЧНИЙ РІК**

вершені реформи, незрозуміла політика щодо цілої низки стратегічних напрямів. Тому справжньої ціни за виставлені на продаж об'єкти не буде», — розповів він «ВВ».

Фінансовий експерт Олексій Куш зауважує, що коли Фондом держмайна керує в.о., проводити масштабну приватизацію доволі наївно.

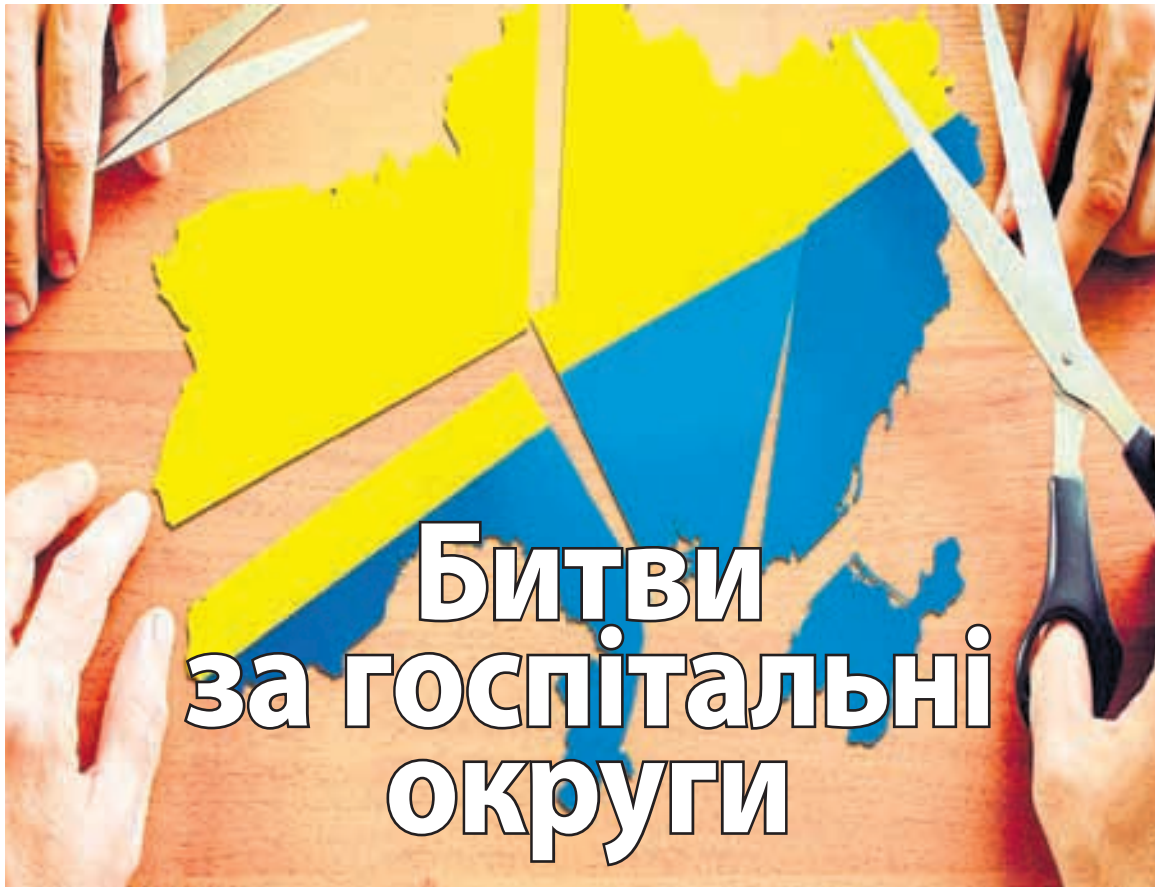
«З огляду на дії урядовців, вони не бажають приватизації, а навпаки, займаються націоналізацією підприємств, як це сталося з «Приватбанком». Націоналізація цього банку витягла з держбюджету більше ніж 120 млрд грн. Тоді як на середину липня 2017 року від приватизації держава отримала лише 185,9 млн

тому, щоб задовольнити Фонд, держава задекларувала намір продати майже все велике держмайно за винятком кількох стратегічних підприємств. І хоча ця декларація не буде повністю виконана, МВФ задовольниться частковою корпоративізацією державних банків найближчими роками шляхом продажу 15–20% акцій ЄБРР,

В Україні у рамках медреформи до кінця року мають запрацювати госпітальні округи. Але їх формування викликає занепокоєння та обурення мешканців областей. Вони вважають, що розподіл на округи відбувається без урахування стану здоров'я громадян, транспортного сполучення та доріг, які з'єднують населені пункти.

Мешканці Дубровицького району Рівненської області звернулися до народних депутатів із парламентської фракції «Батьківщина» з проханням захистити майбутнє їхніх дітей та онуків і пролобіювати питання утворення відповідного госпітального округу або хоча б лікарні інтенсивного лікування (ЛІЛ-1).

Як вони повідомили, під час формування госпітальних округів не враховано те, що Дубровицький, а також Заріченський райони Рівненщини

Битви за госпітальні округи

казники первинного виходу на інвалідність припадають саме на злякисні новоутворення.

і Заріченського району до створеного Сарненського госпітального округу, відстань

так би мовити, «вавилонське стовпотворіння» внаслідок черг. А що ж буде тоді, коли доведеться приймати хворих ще з п'яти районів та міста Вараш? Обслуговування такої кількості мешканців у Сарненській лікарні наразі неможливе», — підкреслюють мешканці Дубровицького району.

З огляду на те, як поспіхом створюються госпітальні округи, а також на той факт, що нині у Рівненській області, та й загалом в Україні, відсутні кваліфіковані лікарі сімейної медицини, дубровичани вважають: ініціатива формування округів має на меті аж ніяк не покращення обслуговування, а по-

ДОВІДКА «ВВ»

Формування госпітальних округів здійснюють обласні державні адміністрації з урахуванням трьох основних вимог Міністерства охорони здоров'я. Так, центром госпітального округу має бути місто, в якому мешкає не менше як 40 тисяч осіб. Дорога до нього повинна становити не більше як 60 км, тобто займати близько години часу. Бо, за нормами світової медицини, саме перші 60 хвилин після виклику медиків є критичними для порятунку пацієнта.

Багатопрофільна лікарня першого рівня мусить обслуговувати не менше як 120 тисяч пацієнтів, другого рівня — не менше як 200 тисяч. Інші лікарні мають бути перепрофільовані згідно з потребами жителів. Такі медзаклади стануть лікарнями планового лікування, реабілітаційними центрами або хоспісами.

Також рівненчани звернули увагу на те, що в областях із майже однаковим населенням утворена різна кількість округів. Так, у Вінницькій області з населенням у 1 602 161 особа таких є сім. А в Рівненській області з населенням у 1 161 814 осіб — лише три. Це свідчить про не зовсім зрозумілі критерії формування госпітальних округів.

«За кількістю населення Рівненська область претендує на створення п'яти госпітальних округів, а не трьох. Тому, з ініціативи райпарторганізації ВО «Батьківщина», проводиться збір підписів за створення Дубровицького госпітального округу чи хоча б лікарні інтенсивного

ПО ДУБРОВИЦЬКОМУ РАЙОНУ ПОКАЗНИКИ ІНВАЛІДНОСТІ ДІТЕЙ ВІКОМ ДО 17 РОКІВ

З ХВОРОБАМИ ЕНДОКРИННОЇ СИСТЕМИ ТА ОРГАНІВ ДИХАННЯ Є НАЙВИЩИМИ В ОБЛАСТІ.

У СЕРЕДНЬОМУ ЗА РІК ПРАЦІВНИКИ ФІЗИОТЕРАПЕВТИЧНОГО ВІДДІЛЕННЯ ДУБРОВИЦЬКОЇ ЦРЛ ОБСЛУГОВУЮТЬ 8,5–9 ТИС. ОСІБ

є одними з найбільш постраждалих від аварії на Чорнобильській атомній електростанції. А це потребує зовсім іншого підходу до втілення медичної реформи, аніж запропонований урядом.

«Сьогодні статистика захворювань по Дубровицькому району фіксує такі дані. Показники інвалідності дітей віком до 17 років з хворобами ендокринної системи та органів дихання є найвищими в області. У середньому за рік працівники фізіотерапевтичного відділення Дубровицької ЦРЛ обслуговують 8,5–9 тис. осіб, серед них дітей до 17 років — 2,5–3 тис.», — повідомляється у зверненні.

Показники хірургічної роботи, оперативної активності, роботи терапевтичного, неврологічного відділень свідчать про чималі навантаження.

У 2016 році в КЗОЗ «Дубровицька ЦРЛ» проведено 977 операцій, у терапевтичному відділенні проліковано 2000 хворих з різною патологією, у неврологічному відділенні — 1021 особа, у травматологічному — 597. У пологовому відділенні приймали 411 пологів, з них нормальних тільки 269. Зафіксовано 2229 травм. Онкологічна захворюваність зростає, наразі зареєстровано 900 онкохворих. Найвищі по-

Відомо про майже 10 тисяч випадків серцево-судинних захворювань.

«Ця страшна статистика повинна змусити представників влади задуматися. На нашу думку, при створенні госпітальних округів не враховується не тільки факт відсутності нормальних доріг чи транспортного сполучення, а й віковий та фінансовий фактори. За сьогоднішніх зарплат та пенсій більшість населення не зможе собі дозволити самотужки діставатися з віддалених населених пунктів як нашого Дубровицького, так

до якого становить понад 100 кілометрів. До того ж навіть тепер, коли Сарненська район-

на лікарня обслуговує переважно мешканців лише свого району, там спостерігається,

дальше зuboжіння й вимирання населення та цілеспрямоване збагачення частини олігархів.

В ОБЛАСТЯХ ІЗ МАЙЖЕ ОДНАКОВИМ НАСЕЛЕННЯМ УТВОРЕНА РІЗНА КІЛЬКІСТЬ ОКРУГІВ. ТАК, У ВІННИЦЬКІЙ ОБЛАСТІ З НАСЕЛЕННЯМ У 1 602 161 ОСОБА ТАКИХ Є СІМ. А В РІВНЕНСЬКІЙ ОБЛАСТІ З НАСЕЛЕННЯМ У 1 161 814 ОСІБ — ЛИШЕ ТРИ. ЦЕ СВДІЧИТЬ ПРО НЕ ЗОВСІМ ЗРОЗУМІЛІ КРИТЕРІЇ ФОРМУВАННЯ ГОСПІТАЛЬНИХ ОКРУГІВ

В ТЕМУ

Українці протестують проти «реформи» МОЗ

Протести проти запровадження госпітальних округів час від часу спалахують в Україні. Мешканці населених пунктів та медики виходять на вулиці, намагаючись обстояти своє право на гідне медобслуговування і не допустити перепрофільювання лікарень на амбулаторії.

Першими своє обурення новацією від МОЗ висловили жителі деяких районів Вінниччини. Вони стверджували, що чиновники не враховують місцевих реалій і що через «реформу» пенсіонерам та матерям із дітьми доведеться годинами діставатися лікарень замість того, щоб отримувати медобслуговування на місці.

Найактивніші протестні акції відбулися у Шаргороді Вінницької області.

Навесні мешканці села Шабо, що на Одещині, перекрили трасу між Затокою та Білгород-Дністровським, вимагаючи врятувати від закриття районне травматологічне відділення.

А жителі Березнегуватського району Миколаївської області відмовляються приєднуватися до госпітального округу №4, доки не буде відремонтвана дорога Т-15-09 Явкіне — Березнегувате. Бо наразі сполучення між населеними пунктами майже відсутнє, а найкращим транспортом для пересування районом є трактор.

лікування (ЛІЛ-1) для Дубровицького та Заріченського районів, яка забезпечить належне медичне лікування, гарантоване Конституцією України, жителям північних районів області», — наголошується у зверненні.

Наразі зібрано понад 1500 підписів мешканців Дубровицького району. Підписи також збираються у Заріченському районі Рівненської області, що свідчить про невдоволення людей такими діями влади. В разі ігнорування їхніх вимог автори звернення готові вдаватися до радикальних методів: перекриття міжнародних трас, проведення акцій протесту в межах району та області, блокування роботи державних органів влади тощо.

Олекса ГОНСЬКИЙ

За 23 года правления Лукашенко стал покровителем силовиков и номенклатуры, считает социолог Олег Манаев. Но, по его мнению, большинство белорусов не намерены противостоять этому.

Пошел отсчет 24-го года пребывания Александра Лукашенко на посту президента Беларуси. Основатель Независимого института социально-экономических и политических исследований (НИСЭПИ), белорусский социолог Олег Манаев в интервью DW объяснил, на чем держится нынешняя система власти в стране.

По мнению профессора Манаева, ныне сотрудника Международного центра имени Вудро Вильсона в Вашингтоне, за время президентства Лукашенко далеко ушел от предвыборных лозунгов 1994 года и из «защитника народа» превратился в покровителя номенклатуры и силовиков. Манаев убежден, что большинство белорусов не намерены этому сопротивляться.

» DW: НИСЭПИ изучает ситуацию в Беларуси уже 25 лет. Как изменилось общество за это время?

— Олег Манаев: Летом 1994 года 56% от общего числа избирателей проголосовали за понятную и простую программу, которую предложил Робин Гуд-Лукашенко: «Возврата обиженной вас номенклатуры не будет». Однако сразу же вслед за этим власти сделали ставку на исполнительную вертикаль и силовые структуры, подобранные по принципу лояльности. Наверх всплыла новая огромная когорта, сотни тысяч человек вместе с членами их семей — практически каждый десятый житель Беларуси. Они получили

Общество в Беларуси само легитимизирует власть Лукашенко

(Беларусь, Россия, Украина). Обычно экспертов интересуют фигуры правителей на политической сцене, но самые глубокие последствия событий, особенно таких радикальных, как падение правления коммунистов, происходят в глубине социума, в разных классах. Общество везде развивается на основе перетасовки социальных групп — одни поднимаются наверх, другие маргинализируются. Но если на Западе основным двигателем этого стала экономика, то на постсоветском пространстве такими перемещениями занята сама государственная власть.

Рядовые белорусы видят изменения в пользу «государевых людей», понимают, что привилегий у приближенных к власти становится все больше, а прежние права граждан урезаны, их отодвинули на периферию. Идет перекачка бюджетных средств, когда сержант спецназа получает больше, чем профессор философии. Поэтому, согласно

» Если общество все осознает, почему примеры сопротивления системе единичные, а не массовые?

— Я три года живу в США и могу оценивать ситуацию под другим углом зрения. Наряду с целенаправленной перетасовкой

принципу лояльности — «хорошо выполнять указания сверху».

Вот сейчас в Беларуси судят сельских учителей, которых обвиняют в гибели девочки, попавшей под самосвал на уборке картошки. Существуют правила, которые регламентируют уча-

ЛУКАШЕНКО ЗА 23 ГОДА ИЗ ПРЕЗИДЕНТА «СИРЫХ И ОБИЖЕННЫХ» ПРЕВРАТИЛСЯ В РУКОВОДИТЕЛЯ ГОСУДАРСТВЕННОЙ БЮРОКРАТИИ И С ПОМОЩЬЮ ЭКОНОМИЧЕСКИХ, ФИНАНСОВЫХ, ОБРАЗОВАТЕЛЬНЫХ, ПРОПАГАНДИСТСКИХ РЕСУРСОВ АБСОЛЮТНО ЦЕЛЕНАПРАВЛЕННО ИЗМЕНИЛ СОЦИАЛЬНУЮ КОНСТРУКЦИЮ СОЦИУМА

социальной структуры идет процесс тотальной нравственной и профессиональной деградации как государства, так и общества. Что можно сказать о состоянии элиты, которой так гордится Лукашенко и которая якобы может

стие детей в сельхозработках, но они легко нарушаются, если просит начальство, как было и в этом случае. То есть исполнители абсолютно не готовы протестовать против принципиальных правонарушений, а нарушать в угоду начальству — запросто.

Еще пример. Во время подготовки репортажа о другой сельской школе учителя пришли к журналистам со слезной просьбой не публиковать материал. «Вы приехали и уехали, а нам тут жить», — умоляли наставники детей, опасаясь увольнений за свои интервью. Вот вам портрет «среднего белоруса», сидящего под своей кочкой, пугающегося любого ветерка.

К этому можно добавить ситуацию в демократической среде, где дискредитация друга приобрела особый размах, и почти каждый оппозиционер обвиняет другого в сотрудничестве с КГБ. Дрязги транслиру-

» То, что происходит с обществом, — это застой?

— Да, можно говорить о застое по аналогии с ситуацией начала 1980-х годов в Советском Союзе. Думаю, такой процесс идет, регресс значительной части социума очевиден. Правда, есть проблеск надежды на то, что это не будет тянуться десятилетиями.

Ведь застой чреват безразличием и разочарованием. А такие авторитарные системы, как в Беларуси или России, не могут существовать бесконечно на внутренней апатии и неудовлетворенности. Людям нужно, чтобы росла экономика, чтобы у всех были рабочие места, а застой порождает сбой — сначала в одной сфере, потом в другой. В конце концов неверие и апатия приведут к краху системы. Другой вопрос, что будет дальше?

А дальше — развилка. В начале 1990-х мы надеялись, что стоит устранить от власти коммунистов, как придет рынок и независимость, но пришел Лукашенко. Это важный вопрос: что последует за крахом любого режима, приведет ли это к лучшей модели экономики? Ответа не знаю, но не исключаю, что при таком состоянии общества у худшего варианта есть все шансы в будущем.

Беседовала
Галина ПЕТРОВСКАЯ,
Deutsche Welle, Германия

ОБЩЕСТВО ВЕЗДЕ РАЗВИВАЕТСЯ НА ОСНОВЕ ПЕРЕТАСОВКИ СОЦИАЛЬНЫХ ГРУПП — ОДНИ ПОДНИМАЮТСЯ НАВЕРХ, ДРУГИЕ МАРГИНАЛИЗИРУЮТСЯ. НО ЕСЛИ НА ЗАПАДЕ ОСНОВНЫМ ДВИГАТЕЛЕМ ЭТОГО СТАЛА ЭКОНОМИКА, ТО НА ПОСТСОВЕТСКОМ ПРОСТРАНСТВЕ ТАКИМИ ПЕРЕМЕЩЕНИЯМИ ЗАНЯТА САМА ГОСУДАРСТВЕННАЯ ВЛАСТЬ

ли конкретные блага и разную степень власти — от директоров школ или больниц до глав администраций городов и районов.

А сам Лукашенко за 23 года из президента «сырых и обиженных» превратился в руководителя государственной бюрократии и с помощью экономических, финансовых, образовательных, пропагандистских ресурсов абсолютно целенаправленно изменил социальную конструкцию социума.

В США я работаю над проектом «Укрепление легитимности через изменение социальной структуры общества в странах славянского треугольника

опросу НИСЭПИ, в июне 2016 года число тех, кто считал, что «Беларусь — мое государство, оно защищает мои интересы», снизилось почти на 10 процентных пунктов — с 39% до 29,5%.

поднять экономику? На самом деле эти «крепкие хозяйственники» если не громят ее, то уж никак не развивают, потому что подбор кадров идет не по принципу профессионализма, а по

ТАКИЕ АВТОРИТАРНЫЕ СИСТЕМЫ, КАК В БЕЛАРУСИ ИЛИ РОССИИ, НЕ МОГУТ СУЩЕСТВОВАТЬ БЕСКОНЕЧНО НА ВНУТРЕННЕЙ АПАТИИ И НЕУДОВЛЕТВОРЕННОСТИ. ЛЮДЯМ НУЖНО, ЧТОБЫ РОСЛА ЭКОНОМИКА, ЧТОБЫ У ВСЕХ БЫЛИ РАБОЧИЕ МЕСТА. А ЗАСТОЙ ПОРОЖДАЕТ СБОИ — СНАЧАЛА В ОДНОЙ СФЕРЕ, ПОТОМ В ДРУГОЙ. В КОНЦЕ КОНЦОВ НЕВЕРИЕ И АПАТИЯ ПРИВЕДУТ К КРАХУ СИСТЕМЫ. ДРУГОЙ ВОПРОС, ЧТО БУДЕТ ДАЛЬШЕ?

2016-й стал для Турции годом потрясений. Российская власть не пускала своих туристов на солнечные берега тамошних курортов. Еще были теракты и попытка военного переворота. Но в 2017-м жизнь стала налаживаться. В Турцию вернулись перепуганные ранее европейцы и улеглись под пальмами у бассейнов лучших отелей. Да и россиянам, наконец, позволили приобщиться к all inclusive: они просто нарадоваться не могут.

ВОЗВРАЩЕНИЕ И ПОДОРОЖАНИЕ

Туристы из РФ воодушевились очень сильно, некоторые из них настолько, что попали в выпуски новостей. Всю Сеть облетело видео хамоватого россиянина, которого не пустили на рейс Новосибирск — Анталия. Мужчина до такой степени разошелся, что еще на российском паспортном контроле его развернули назад, а затем и вовсе доставили в отделение полиции.

А вот другой случай: один из пассажиров самолета, следовавшего из Москвы в Анталию, устроил драку на борту лайнера. Потасовка в общей сложности длилась час.

Но больше всех отличились туристы из Сургута. Уезжая, они решили взять кое-что «на память» из отеля: множество рулонов туалетной бумаги, несколько литров алкоголя, тапочки, халаты, полотенца, печенье, апельсинки и даже растения с корнями, выкопанные на территории гостиницы. Впрочем, все это было и раньше...

На самом деле возвращение россиян в Турцию привело к не самым приятным последствиям в финансовом плане. Если в прошлом году, изнывая без своих основных «кормильцев», турецкие отельеры были вынуждены убавить от стоимости недельной путевки порядка 100–200 долларов, то нынче некоторые прибавили 200–400 долларов. При этом логики в

тысячи долларов (в Украине средняя стоимость в не сезон — около тысячи долларов). Понятное дело, что редкие туристы возят с собой такие деньги. Но женщине предложили оформить кредит! Несколько дней ее обхаживали! И вот она позвонила супругу и начала с ним советоваться, вернее, говорить, мол, «дорогой, хочешь!». Муж был непреклонен. Жена расстроилась, расплакалась и сообщила продавцам, что денег у нее нет и не будет, посему отбой. Турки тоже обиделись, больше с ней даже не заговаривали и принялись обрабатывать новых потенциальных покупателей. Спустя несколько дней переживаний и обиды на мужа у нее будто пелена с глаз спала, и она нарадоваться не могла тому, что не совершила опрометчивую глупость.

Кстати, если вы все же намерились что-либо купить, лучше расплачиваться турецкими лирами, а не долларами или евро, потому как при конвертации валют иногда происходят невероятные вещи. Приобретая те же восточные сладости на развес в немалом количестве, можно запутаться в ценах.

Но даже если вы не собираетесь обзаводиться шубами, кожей и прочими дорогостоящими товарами, то все равно можете понести финансовые потери. Например, заказывая банальные экскурсии. Делая презентацию, отельные гиды всегда расписывают, как прекрасно

экскурсию, а затем откажетесь (ситуации бывают разные). Так, вам могут вернуть лишь 50% стоимости мини-тура. Если же поездка сопряжена с перелетом, тогда и вовсе никакого возврата денег не будет. Но об этом принято умалчивать. Понятное дело, что можно попытаться

вернуть деньги, предъявив справку от доктора, например. Но представьте, сколько нервов и, главное, бесценных дней отпуска вы уьете.

КУРОРТ И ЛЮДИ

Но, несмотря на все это, Турция прекрасна. Это волшебная страна, очень яркая и привет-

ных» заводов и магазинов, с которыми у туроператоров контракт.

КУРОРТ И ЛЮДИ

пример, выколотать из асфальта декоративные вставки в виде синего глаза (турецкий амулет от сглаза). И это не россияне! А еще порой кажется, что главный предмет интереса украинских курортников в Турции — это не новые впечатления, невероятное море (кстати, их в

ТУРЦИЯ ПРЕКРАСНА. ЭТО ВОЛШЕБНАЯ СТРАНА, ОЧЕНЬ ЯРКАЯ И ПРИВЕТЛИВАЯ. ЕСЛИ АБСТРАГИРОВАТЬСЯ ОТ НАДОЕДЛИВЫХ ТОРГАШЕЙ, ТО МОЖНО ПОЛУЧИТЬ МАКСИМАЛЬНОЕ УДОВОЛЬСТВИЕ ОТ ОТПУСКА. МОЖНО БЫЛО БЫ, ЕСЛИ БЫ НЕ САМИ ОТДЫХАЮЩИЕ

ливая. Если абстрагироваться от надоедливых торгашей, то можно получить максимальное удовольствие от отпуска. Можно было бы, если бы не сами отдыхающие.

В моем отеле практически не было россиян. Большая часть курортников — именно украинцы. Так вот, мы часто сетуем на неучтивых туристов из РФ. Но, если разобраться, наши ни капельки не лучше. К примеру, мне сложно понять людей, которые занимают шезлонги на пляже в шесть утра (для себя и соседа), потом идут досыпать и возвращаются лишь к десяти часам. При этом «помечают территорию» чем угодно: оставляют на лежаках полотенца, бутылки, тапочки... Наши тоже могут прихватить «сувениры» из отеля: на-

стране четыре), в конце концов, красивый загар, а... турецкий текстиль: постельное белье, полотенца. Во время ужина после экскурсии в Стамбуле — этом прекрасном, таинственном и колоритном городе — нашим соотечественникам не о чем было больше говорить, кроме как о белье. Оказалось, они заранее выискивали в Интернете адреса лучших торговых центров, дабы там скупиться. Ну и потом делились друг с другом информацией. При этом цены называли такие, за которые в Украине можно купить как минимум два комплекта. Но нет! Это своеобразная миссия — полотенечно-постельная. Турки же, конечно, только рады такой мании.

Увы, но многие люди просто не умеют ценить ту потрясающую красоту, которая открывается перед ними. Здесь, хоть и не так далеко от дома, чувствуешь себя, словно на другой планете. Сказочные рассветы и закаты, потрясающее море, волшебная природа, а воздух... Он здесь какой-то необыкновенный. А хор цикад поет так, что невольно хочется аплодировать этим умиротворяющим руладам.

Впечатления — самый главный и бесценный сувенир, который можно привезти из Турции. Но в погоне за полотенцами есть риск все пропустить!

Анна СПИВАК.
Фото автора

ВПЕЧАТЛЕНИЯ — САМЫЙ ГЛАВНЫЙ И БЕСЦЕННЫЙ СУВЕНИР, КОТОРЫЙ МОЖНО ПРИВЕЗТИ ИЗ ТУРЦИИ. НО В ПОГОНЕ ЗА ПОЛОТЕНЦАМИ ЕСТЬ РИСК ВСЕ ПРОПУСТИТЬ!

повышениях нет никакой. Иногда менее комфортабельные отели ценят себя куда больше, нежели гостиницы высокого класса.

ХИТРОСТЬ И НЕДОСКАЗАННОСТЬ

В остальном в Турции все по-прежнему. Местные продавцы традиционно навязчивы в своих попытках продать туристам «слона». Они готовы на любые уговоры, хитрости, «скидки» и комплименты, лишь бы сбыть товар. А иногда даже на своеобразный гипноз.

Рассказывали мне случай, когда одной нашей соотечественнице разрекламировали суперклассную норковую шубу, показав ее на картинке. Дама тотчас загорелась мыслью о покупке. Вот только стоила эта «одежка» ни много ни мало три

вы проведете время в поездке, сколько новых впечатлений приобретете. Вот только часто они забывают рассказать о том, что будет, если вы забронируете

сии. К примеру, не акцентируют внимание на том, что только дорога может занять полдня. Или что добрую часть экскурсии вы потратите на посещение «нуж-

Когда Киану Ривз тренировался для роли в картине «Джон Уик», его давняя подруга Шарлиз Терон составила ему компанию в тренажерном зале. И не просто так: оscarоносная актриса готовилась к съемкам в фильме «Атомная блондинка». На сей раз Шарлиз предстояло сыграть эдакого Джеймса Бонда в юбке. И это очень интриговало, ведь не так часто режиссеры и сценаристы доверяют деликатную шпионскую работу дамам. Впрочем, разочарование постигло уже на первых минутах просмотра этого кино. Но обо всем по порядку.

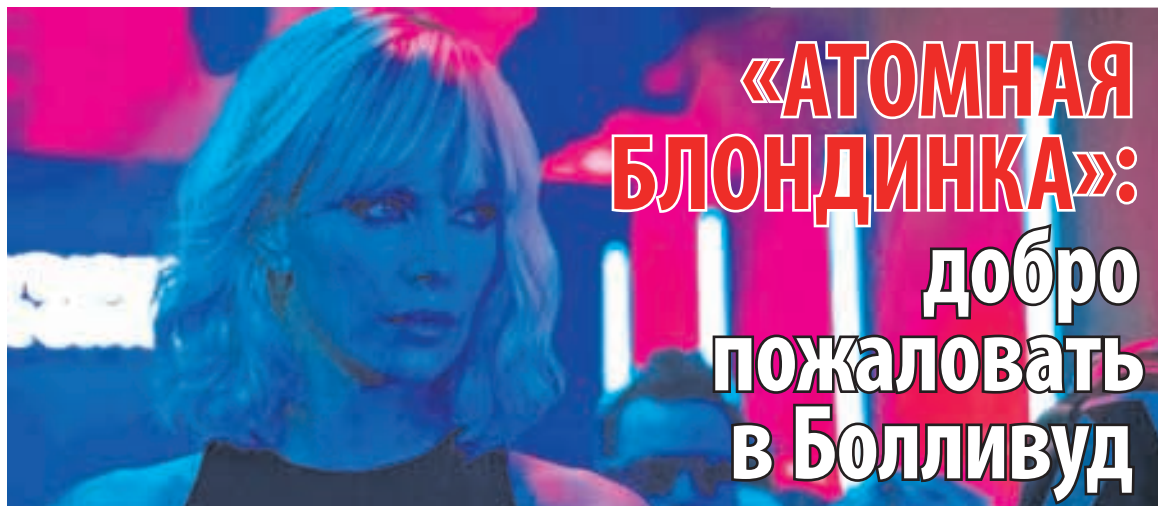
Итак, 1989 год, преддверие падения Берлинской стены... Агент МИ-6 высшего уровня Лоррейн Бротон (Шарлиз Терон) отправляется в Берлин, чтобы разыскать список шпионов всех-всех разведок мира. Помочь ей в поисках должен начальник берлинской резидентуры Дэвид Персиваль (Джеймс Макэвой). Вот только Лоррейн еще не знает, что Дэвид ведет свою игру... В общем, картина насыщена драками, «крутыми» поворотами сюжета и «неожиданным» окончанием.

Главную роль в фильме исполнила оscarоносная Шарлиз Терон. Ей не впервой играть сильных женщин. Вспомните только ее прошлые работы в картинах «Хэнкок», «Безумный Макс», «Миллион способов потерять голову», «Охотник и Снежная королева», «Форсаж 8».

Однако в «Атомной блондинке» актрисе нужно было не просто изобразить железную леди, но доказать, что она действительно не хуже своего кинематографического коллеги — агента 007.

«Лоррейн немного похожа на Бонда. Он пьет много martinis, не так ли? Встряхнуть, но не взбалтывать. Она и Джеймс одинаково испорчены. Возможно, им следовало бы пожениться. У них бы родился ребенок. Это был бы интересный ребенок», — рассказывала Терон в одном из интервью.

На деле же Лоррейн Бротон очень далеко до легендарного Джеймса Бонда (кто бы ни играл эту роль). Пусть Шарлиз Терон и исполняет все трюки самостоятельно, но в этой картине она не использовала свою природную харизму. Актриса настолько холодна, что это буквально вызы-

вает отторжение. Лоррейн стала полной противоположностью агенту 007, который излучает очарование и брызжет шутками в самых сложных ситуациях. Так что эксперимент не удался... Даже если сравнить ее с другими кинематографическими шпионками, например с Эвелин Солт в исполнении Анджелины Джоли, то и тут Лоррейн Бротон явно проигрывает.

Джеймс Макэвой, который не так давно поразил своей великолепной игрой в картине «Сплит», как-то подустал. Его персонаж прописан достаточно грамотно, вот только чего-то не хватило актеру на этот раз...

На самом же деле актерский состав в картине достаточно интересный: Джон Гудмен, Эдди Марсан, София Бутелла, Тиль Швайгер. Последний, кстати, является всего в нескольких эпизодах. А жаль, потому как этот известный немецкий актер обладает невероятным магнетизмом и мог бы хоть немного скрасить недостатки этой унылой ленты.

Режиссером фильма стал Дэвид Литч. Именно он снимал первую, успешную часть «Джона Уика». Поэтому ожидания от «Атомной блондинки» были самыми высокими. Но постановщику не хватило мастерства и опыта для того, чтобы создать действительно захватывающий фильм. Такой как, например, «Шпионский мост» Стивена Спилберга. В 2015 году легендарному кинотворцу удалось снять буквально шедевр на схожую тематику. Но Литч — не Спилберг.

Ко всему прочему фабулу для этого кино выбрали не самую

удачную. Дело в том, что в фильме «007: Координаты «Скай-фолл» 2012 года Джеймс Бонд также ищет подобный список. Умышленное ли это подражание, дабы провести параллель? Или же совпадение? На самом-то деле это не так уж важно. Зрителю прежде всего хочется получить новые впечатления, а не довольствоваться повторами.

Но и это еще не все огрехи. Пусть Шарлиз и дралась изо всех сил, но от этих боевых сцен уж очень пахло Болливудом, настолько они были ненастоящими. Да и излишняя кровавость несколько огорчила. В мире есть лишь один-единственный режиссер, который может позволить себе показывать в кадре «реки крови», — это Квентин Тарантино.

Очень жаль, что «Атомная блондинка» не попала в хорошие руки... Жаль, что не дотянулась до Бонда, что вскоре о ней позабудут. А ведь все могло бы быть иначе!

ЛОРРЕЙН БРОТОН ОЧЕНЬ ДАЛЕКО ДО ЛЕГЕНДАРНОГО ДЖЕЙМСА БОНДА (КТО БЫ НИ ИГРАЛ ЭТУ РОЛЬ). ПУСТЬ ШАРЛИЗ ТЕРОН И ИСПОЛНЯЕТ ВСЕ ТРЮКИ САМОСТОЯТЕЛЬНО, НО В ЭТОЙ КАРТИНЕ ОНА НЕ ИСПОЛЬЗОВАЛА СВОЮ ПРИРОДНУЮ ХАРИЗМУ. АКТРИСА НАСТОЛЬКО ХОЛОДНА, ЧТО ЭТО БУКВАЛЬНО ВЫЗЫВАЕТ ОТТОРЖЕНИЕ

Не так давно состоялась премьера восьмой части знаменитой автомобильной саги «Форсаж». Это кино заработало в прокате более миллиарда долларов, но очевидно, что франшиза себя уже исчерпала. Именно поэтому ожидания от фильма режиссера Антонио Негрета под названием «Овердрайв» были самыми высокими. Нам обещали показать ленту об угонщиках автомобилей — новую, свежую и не тривиальную.

Согласно сюжету, братья-авантюристы Эндрю (Скотт Иствуд) и Гаретт (Фредди Торп) Фостеры промышляют угоном самых роскошных автомобилей в мире. Прежде им все удавалось, и никогда не возникало ни малейших проблем. Но на этот раз братья крупно влипли: оказалось, что они угнали машину у самого крутого наркоторговца в южной Европе! Понятное дело, он такого не простит. Но Эндрю и Гаретт могут исправить ситуацию, угнав для наркобарона авто у другого преступника. Вот такой план.

ГЛАВНОЙ ЗВЕЗДОЙ ЭТОГО КИНО ДОЛЖЕН БЫЛ СТАТЬ ОТПРЫСК КЛИНТА ИСТВУДА — СКОТТ. НО, УВЫ, ЭТОТ АМОРФНЫЙ МОЛОДОЙ ЧЕЛОВЕК ЛИШЬ ПОДТВЕРДИЛ СТАРУЮ ИСТИНУ О ТОМ, ЧТО НА ДЕТАХ ГЕНИЕВ ПРИРОДА ОТДЫХАЕТ

«Овердрайв» без драйва

Помогать парням будут две красотки — Стефани (Ана де Армас) и Девин (Гайя Вайсс). Этой компашке предстоит не просто выкрасть раритетную машину, но и пережить всех бандитов, а главное — остаться в живых! А ведь на хвосте у них висит Интерпол...

Главной звездой этого кино должен был стать отпрыск Клинта Иствуда — Скотт. Но, увы, этот аморфный молодой человек лишь подтвердил старую истину о том, что на детях гениев природа отдыхает, что вообще непонятно, как он мог пройти

пробы. Кстати, интересное совпадение: этот молодой актер снимался в восьмой части того самого «Форсажа».

Остальные актеры «Овердрайва» такие же занудные и однообразные. Нет в картине ни своего Доминика Торетто (Вин Дизель), ни Люка Хоббса (Дуэйн Джонсон), ни Брайана О'Коннера (Пол Уокер), ни Летти Ортис (Мишель Родригес)... Не персонажи, а сплошные тени.

В роли постановщика выступил Антонио Негрет. Это его полнометражный дебют. Ранее режиссер практиковался только на сериалах. К слову, есть в его

сериалографии и неплохая адаптация классического боевика «Смертельное оружие». Он дал знаменитой ленте совершенно новое прочтение. Однако первое полнометражное кино у него вышло комом.

По большому счету, вообще непонятно, для чего съемки поручили новичку. Да и как можно после легендарного «Форсажа» снимать автомуви? Что в плане трюков показать нового? Чем удивить зрителя? Даже создатели «Форсажа» уже этого не знают.

Но претензии есть не только к режиссеру, но и к сценаристам Майклу Брандту и Дереку Хаасу (в паре писали сценарии к фильмам «Двойной форсаж», «Поезд на Юму», «Особо опасен»). Они не смогли найти новую формулу и оригинальный виток.

Радовать в этом кино могут только красивые раритетные автомобили. Но для того, чтобы полюбоваться ими, вовсе не нужно смотреть это кино. Ничего нового и впечатляющего вы все равно не увидите.

Страницу подготовила Евгения ПРОРЫВАЙ

Главный редактор — Анна СПИВАК, ответственный секретарь — Алексей СОКУР

Свидетельство о госрегистрации КВ №21058-10858 ПР от 14.11.2014 г.

Редакция: г. Киев, бул. Леси Украинки, 26

Пишите по адресу: ООО «Структура ИТ», а/я 155, г. Киев, Украина, 04080

Учредитель и издатель: ООО «Структура ИТ» Тел.: (044) 359-04-54 e-mail: gazetavv@i.ua

Газета отпечатана ООО «Мега-Полиграф» 04073 г. Киев, ул. Марка Вовчка, 12/14

Заказ № 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 Тираж 87 138 экз.

Рекомендованная цена 2 грн. 30 коп.

Подписной индекс: 23115

При использовании публикации ссылка на газету «ВВ» обязательна.

Ответственность за содержание рекламных материалов несет рекламодатель.